

סוד השדה המברכת והשיעור של אלישע

סיפור מופלא על אמונה וצדקה מתוך מדרשי אגדה

בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל חַי פַּעַם
צַדִּיק גָּדוֹל נְשָׂאֵב אֶת
הַנֶּשֶׁם יִתְבָּרֵךְ בְּכָל לְבוֹ.
הֵיטָה לוֹ שִׁדָּה עֲנָקִית
עֲנָקִית וּמְבֹרָכַת מְאֹד.
הָאֵב יָדַע נְשֵׁה־כָל, כּוֹלֵל הַכָּל,
מִגִּיעַ רַק מִהַנֶּשֶׁם הַטּוֹב!
בְּכָל יוֹם הוּא הִתְפַּלֵּל וְהוֹדָה
לַנֶּשֶׁם עַל הַנְּשִׁפָּע נְשִׁנָּתוֹ לוֹ.

100 מִדּוֹת לְנֶשֶׁם

1,000 מִדּוֹת

מַעֲשֵׂר

הַשְׂדֵּה שְׁלוֹ הַנִּיבָה בְּכָל שָׁנָה אֶלֶף (1,000) מִדּוֹת שֶׁל תְּבוּאָה! וּמָה עָשָׂה הָאָב?
הַפָּרִישׁ בְּשִׂמְחָה מְאֹדָה (100) מִדּוֹת לְמַעֲשֵׂר, וְנָתַן אוֹתָן לְעֲנִיִּים וּלְכֹהֲנִים כְּדִ
כְּדִי לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְבוֹרָא. מִשָּׂאֵר הַתְּבוּאָה חָיו הוּא וּמִשְׁפָּחָתוֹ בְּשִׂמְחָה.

לפני שהאב נפטר לבית
עולמו, הוא קרא לבנו
אלישע ואמר לו:
"בני האהוב, דע לך שהשדה
הזו עשתה תמיד אלה מדות.
תמיד הפרשתי ממנה באהבה
מאה מדות למעשר לכבוד
הבטח לי שתמשיך לתת
מעשר ולבטח בשם תמיד!"

בַּשָּׁנָה הָרִאשׁוֹנָה, אֱלִישָׁע קָיָם אֶת הַבְּטָחָתוֹ.
הוּא הִתְפַּלֵּל לַשָּׁם, חָרַשׁ, זֶרַע וְקֶצֶר.
הַשָּׂדֶה שׁוּב עָשְׂתָה אֵלָּף (1,000) מִדּוֹת!
אֱלִישָׁע שָׂמַח מְאֹד וְנָתַן מֵאָה (100)
מִדּוֹת לְמַעֲשֵׂר מִתּוֹךְ אֲמוֹנָה שְׁלֵמָה.

"אֲנִי אֶתֶן פָּחוֹת עֶשְׂרֵי מִדָּת
הַשָּׁנָה... אֶף אֶחָד לֹא
לֹא יֵשִׁים לִבּוֹ."

אַבֵּל בַּשָּׁנָה הַשְּׁנִיָּה... מִנְשֵׁהוּ קָרָה. נִכְנָסָה בְּאֵלֵינִשֶׁע 'עֵין רָעָה' וְקִמְצָנוֹת.
יָצָר הָרַע בְּלִבָּהּ אוֹתוֹ. הוּא שָׁכַח לְרַגֵּעַ שֶׁהַבְּרָכָה מִגִּיעָה מִהֵנֶשֶׁם יִתְבָּרֵךְ.

אלישע נתן רק
תשעים (90) מדות
מיד ראו משמים
את קמצנותו.
השם אוהב אותנו
ומחנך אותנו כמ!
ולכן, באותה שנה
השדה פחתה את
יבולה במאה מדות,
והוציאה רק
תשע מאות (900)
מדות של תבואה.

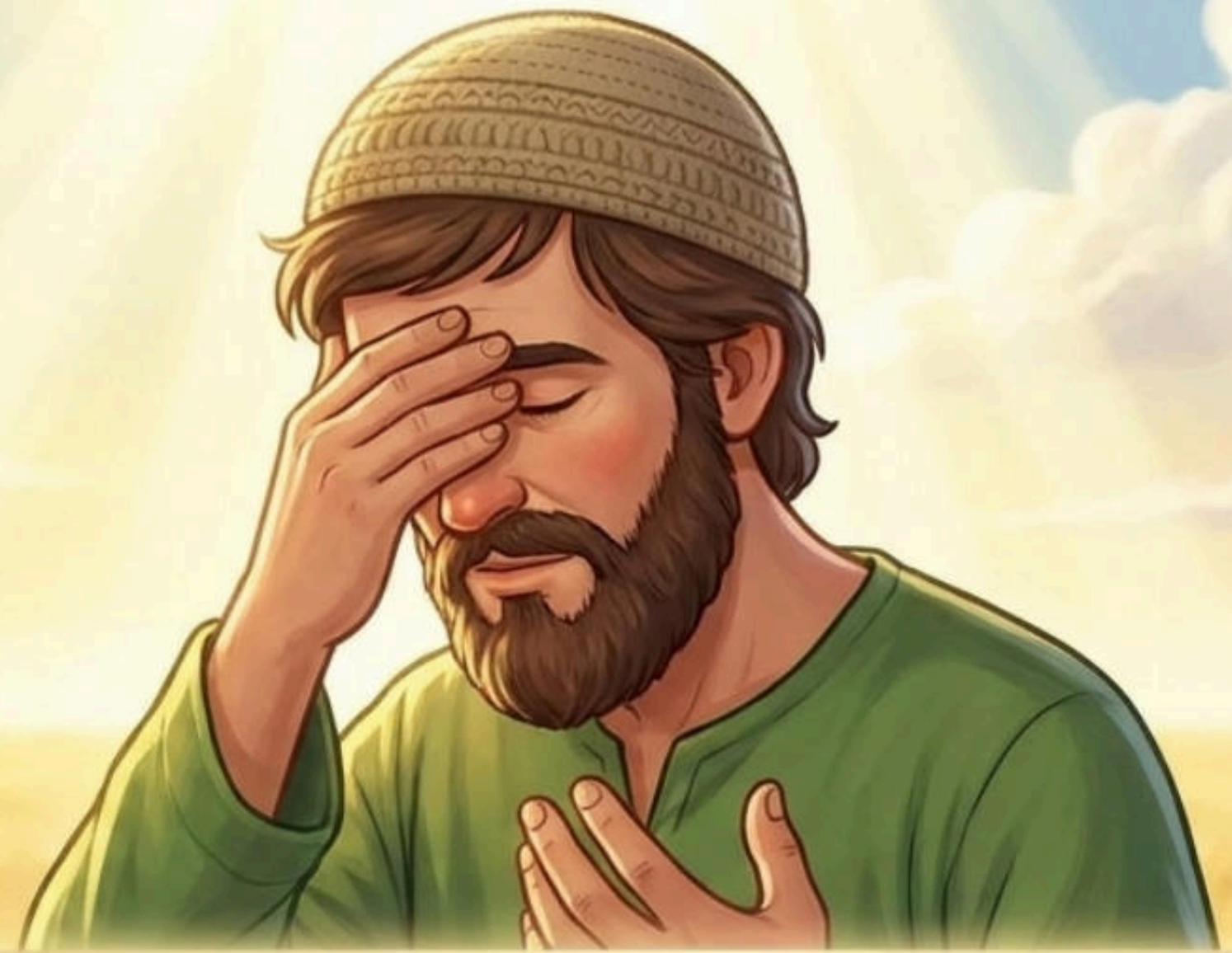
900 מדות

בַּשָּׁנִים הַבָּאוֹת, אֲלִישָׁע הַמְּשִׁיךְ לְקַמֵּץ בַּמַּעֲשֵׂר. עַל כָּל עֶשֶׂר מִדּוֹת
נֶהְיָא הַפְּחִית מִהַמַּעֲשֵׂר – הַשְּׂדֵה הַפְּחִיָּה מֵאָה מִדּוֹת מִהֵיבּוּל!
הוּא נִשְׁכַּח שְׂכָנֹתָנִים לַשֵּׁם - לְעוֹלָם לֹא מַפְסִידִים.

עד שֶׁהִגִּיעָה הַשָּׁנָה
שְׁבִיבָה הַשָּׂדֶה
הוֹצִיָאָה יָבֹול
מִצִּמְצָם מְאֹד...
כִּמָּה הִיא הוֹצִיָאָה
סֵךְ הַכֹּל?
בְּדִיוִק מֵאָה (100)!
זֶהוּ בְּדִיוִק הַסָּכּוּם
שֶׁהָיָה הַמַּעֲשֵׂה
הַמַּעֲשֵׂר הַמְּקוֹרִי
אָבִיו. כָּל הַנֶּשֶׁפֶע
נֶעֱלָם כֹּלָא הָיָה.

אַלִּישָׁע הָיָה בְּצַעַר גָּדוֹל. אֵיךְ נַעֲלָמָה הַבְּרָכָה? הוּא הָרִים אֶת
עֵינָיו לַשָּׁמַיִם וְהִתְפַּלֵּל לַשֵּׁם מַעֲמֵקָא דְּלִבָּא.
'אָנָּה', אֵיפֹה טָעִיתִי? עֲזֹר לִי לְהַבִּין אֶת דִּרְכֶּיךָ!
וְהִנֵּה, לִפְתָּע הוּא רָאָה קְבוּצַת אָנָשִׁים מִתְקַרְבֶּת אֵלָיו...

הָיוּ אֵלֶּה קְרוֹבֵי הַמְּשַׁפָּחָה שָׁלוּ.
אָבֵל בַּמָּקוֹם לָבֹא עֲצוּבִים בְּבִגְדֵי
עֲבוּדָה, הֵם הָיוּ לְבוֹשִׁים בְּבִגְדִים
לְבָנִים וְחִגִּיגִיִּים! הֵם חִיכּוּ, נִרְאוּ
שְׂמֵחִים מְאֹד וְהוֹדוּ לַשֵּׁם. הֵם
נִכְנְסוּ לַשָּׂדֶה הַקָּטָן שֶׁל אֱלִישָׁע
וְאָמְרוּ: 'בָּאנוּ לְשִׂמְחָה עִמָּךְ!'

אֶלִישַׁע לֹא הֵבִין, וַאֲפֹלוּ קִצָּת נָעֲלָב. "לְשֹׁמֵחַ עָמִי?! הוּא
שָׂאָל. "הֲאִם בָּאתֶם לְצַחֵק עָלַי בְּגִלֵּל שְׁהַשְׁדָּה שְׁלִי הַתְּרוּקָנִי
שְׁלִי הַתְּרוּקָנָה? הֲאִם זֶה הַזְּמַן לְלַבֵּשׁ בְּגָדִים לְבָנִים שֶׁל חֲגִי!"
הַקְּרוֹבִים הִבִּיטוּ בּוֹ בְּמִבְטָ חָכָם וְאוֹהֵב, לֵלֹא כַּעַס.

'חֶסֶד וְשִׁלּוּם!' אָמְרוּ הַקְּרוֹבִים, 'לֹא בָּאנוּ לְצַחֵק עָלֶיךָ אֲלָא לְשִׂמְחָה אִתְּךָ!
הַתַּפְקִידִים פָּשוּט הִתְהַפְּכוּ מִשְׂמִים בְּגִלּוֹל מַעֲשֵׂיךָ!'

בַּעֲבֹר

בַּעַל הַבַּיִת:
אַתָּה!

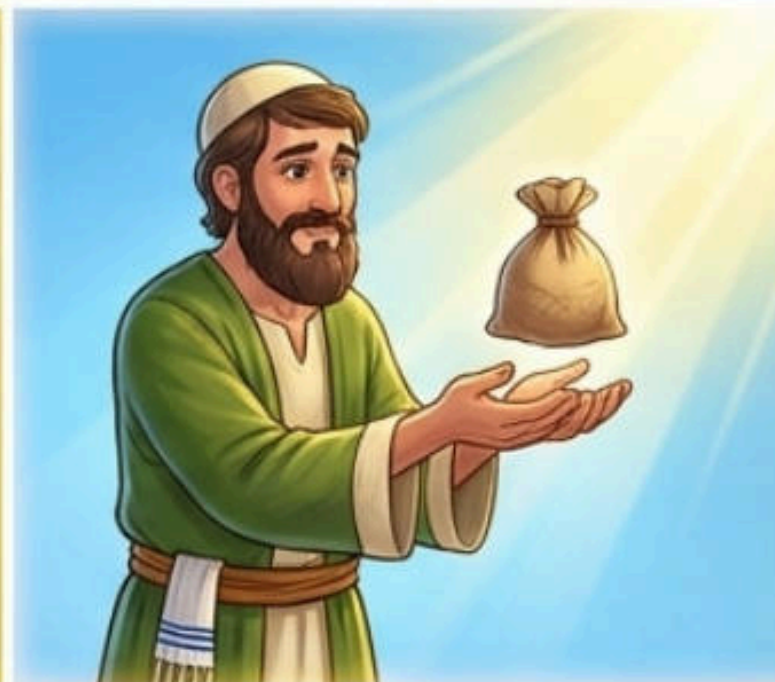

הַכֹּהֵן (מְקַבֵּל
הַצָּדָקָה):
הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ!

הַיּוֹם

בַּעַל הַבַּיִת:
הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ!

הַכֹּהֵן:
אַתָּה!

"עֲכָשׂוּ נַעֲשִׂיתָ אֶתְּהָ הַכֹּהֵן -
שֶׁמֶקְבֵּל מֵאָה מְדוּת.
וְאֵלֹהֵי הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא,
עֲשֵׂה אֶת עֲצָמוֹ בַּעַל הַבַּיִת!
הַנֶּשֶׁם לְקַח חֲזָרָה אֶת הַנֶּשֶׁפֶּע
אֵלָיו, וְהַנֶּשֶׁמָּה לְךָ בְּדִיּוֹק אֶת
בָּאֲנוֹ לְשִׁמְחָה שְׂזָכִיתָ לְהִיּוֹת
כֹּהֵן שֶׁל הַנֶּשֶׁם!"

אַלִישַׁע עָשָׂה תְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה וְחָזַר לְבִטָּח בַּנֶּשֶׁם מִתּוֹךְ אֲהָבָה וְשִׂמְחָה.
וּמָה אֲנַחְנוּ לּוֹמְדִים?

כָּל מֶה שֵׁיֵשׁ לָנוּ - שְׂכָל, כְּשָׁרוֹנוֹת, בְּרִיאוֹת וְכֶסֶף - הַכֹּל מִתְּנָה מֵהַנֶּשֶׁם יִתְבָּרֵךְ!
כֹּאֲשֶׁר אֲנַחְנוּ נוֹתְנִים צְדָקָה מִתּוֹךְ שִׂמְחָה וְעֵין טוֹבָה - הַנֶּשֶׁם מְרַבֶּה אֶת הַרְכָּה
הַבְּרָכָה וְהַשְׁפָּע שֶׁלָּנוּ עַד בְּלִי דֵי!

